

РЕШЕНИЕ

№ 3279

гр. София, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 149 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА Н. ДИНЕВА ИЛИЕВА

при участието на секретаря ТАТЯНА Г. ВЕЛИНОВА
като разгледа докладваното от ЕЛЕНА Н. ДИНЕВА ИЛИЕВА Гражданско дело № 20221110128855 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Предявен е иск с правна квалификация чл. 76, т. 9 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД), вр. чл. 127а, ал. 2 от Семейния кодекс (СК) и чл. 45 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД).

С исковата молба се отправя искане до съда за заместване на съгласието на бащата на детето и ответник в производството за пътуване извън границите на Република България.

Ищецът Е. Г. С. поддържа, че с ответника К. П. Г. са родители на детето П. К. Г.. Сочи, че бащата е осъден със съдебно решение да заплаща издръжка на детето. Посочва, че ответникът не изпълнява задължението по заплащане на издръжка и е образувано досъдебно производство. Твърди, че детето е ученик в спортно училище 166 СУ. П. тренира борба към СК „Левски“. Посочва, че често състезанията по борба се провеждат в чужбина. Бащата не дава разрешение, а ако даде такова, то е в последния момент и детето не успява да замине и да се състезава. Излага аргументи, че в интерес на П. е да пътува в чужбина. Предвид изложеното иска от съда да замени съгласието на ответника и бащата на детето за пътуването му до държавите-членки на ЕС, Великобритания, Република Турция, Република Сърбия, Република Северна Македония, като броят на пътуванията е неограничен за пет години, считано от влизане в сила на решението.

Ответникът, в срока по чл. 131 ГПК, е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва исквете. Посочва, че майката не е търсила бащата за искане на разрешение за пътуване на детето. Възразява, че детето не е състезател в клуба по борба.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото не се спори, а и от представеното удостоверение за раждане, издадено от Столична община се установява, че страните са родители на детето П. К. Г..

По делото е разпитан свидетелят П. Г. Г., чиито показания съдът кредитира, като непротиворечиви с останалите доказателства по делото..

Представена е декларация от бащата с разрешение за пътуване на детето за период от 10.02.2023г. до 20.02.2023г. до държавите-членки на ЕС, Англия и Турция.

Видно от показанията на св. Г., същият е треньор на П.. Детето е ученик в 166 СУ-спортното училище на Левски. П. участва в състезания и печели медали. Състезава се и за националния отбор по борба на Република България. Не участва в състезания в чужбина, защото има проблем с документите. Последния път не е успял да пътува за Гърция. Детето иска да пътува и заслужава да пътува като състезател.

Съдът, като взе предвид конституционно прогласения принцип в чл. 35, ал. 1, изр. първо от *Конституцията на Република България* (КРБ), според който всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели, намира, че предявените искове са основателни.

Съгласно българската правна уредба решенията, свързани с пътуване на малолетно или непълнолетно дете в чужбина и издаване на паспорт на негово име, се вземат по общо съгласие на родителите. Целта на законодателят в чл. 127а СК е, че общото решение на родителите по въпроса осигурява най-голямата гаранция, че интересите на детето са защитени. В този смисъл е и практиката на ВКС, постановена по реда на чл. 290 ГПК(виж. *Решение № 295 от 04.12.2015 г. по гр. д. № 3212 / 2015 г. на Върховен касационен съд, 3-то гр. отделение, Решение № 86 от 13.09.2016 г. по гр. д. № 4685 / 2015 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. отделение*).

От първостепенно значение е интересът на детето, поради което съдът и не е обвързан от исканията на родителите за срока и честотата на пътуванията, дори когато те са изрично посочени. Съдът се произнася, изхождайки от причините, поради които детето ще пътува извън страната, съображенията на родителя – ответник да не се съгласи с това и конкретните обстоятелства, включително условията на пътуване, средата, в която ще пребивава детето в съответната държава, евентуалната му адаптация, желанието на самото дете, като дължи разрешение, което да гарантира най-добре благополучието на детето. В тази връзка *Решение № 31 от 16.06.2016 г. по гр. д. № 3426 / 2015 г. на Върховен касационен съд, IVГО*.

В т. 31 по дело С-215/15 на Съда на Европейския съюз се потвърждава, че искът на единия родител съдът да замени липсващото съгласие на другия родител за пътуването на детето им извън държавата членка по неговото пребиваване и за издаването на паспорт на името на това дете, попада в материалното приложно поле на Регламент № 2201/2003, като представлява част от „родителската отговорност“, според Регламента. Съдът се произнася относно необходимостта на детето да бъде издаден паспорт и относно правото на родителя-

ищец да внесе заявление за издаването му, както и да пътува в чужбина с детето без съгласието на другия родител. Този иск има за предмет упражняването на „родителската отговорност“ за детето по смисъла на член 1, параграф 1, буква б) от Регламент № 2201/2003 във връзка с член 2, точка 7 от същия. В обхвата на регламента попада гарантирането на равенството на всички деца, като обхваща всички решения относно родителската отговорност, включително мерките за защита на детето, независимо от каквато и да е връзка с брачното производство. По делата за родителската отговорност, създадени с Регламент № 2201/2003, са оформени в светлината на най-добрия интерес на детето.

Възможните ограничения, при които съдът следва да разреши по реда на чл. 127а СК, пътуване на дете в чужбина без съгласието на единия родител, са само гарантиращите опазването на най-добрия интерес на детето, а това не може да стане, ако пътуването не е предвидимо във времето и пространството. В тази връзка *ТР № 1/2016 г. от 03.07.2017 г., постановено по Тълкувателно дело № 1/2016 г., ОСГК на ВКС*, приема, че съдът може да разреши по реда на чл. 127а от СК пътуването на ненавършило пълнолетие дете в чужбина без съгласието на единия родител за пътувания в определен период от време и/или до определени държави, респективно държави, чийто кръг е определяем.

В конкретния случай, ищцата желае да пътува до посочените в исковата молба държави. От събраните по делото доказателства се установява, че П. е професионален спортист. Той е състезател по борба и е част от отбора на Левски, отделно се състезава за националния отбор на Република България. П., като ученик в спортното училище и част от отбора, има възможност и желание да участва в състезания извън Република България. За да участва в състезания обаче е необходимо предварително да е осигурено присъствието му. Баща му подписва конкретна декларация, но тя не се предоставя навреме и организаторите на състезанията и треньорите не могат да включат П. в списъка с участниците.

Ето защо настоящият състав намира, че в интерес на детето е то да може да пътува до посочените държави, придружено от майка си или упълномощено от нея лице.

С оглед събраните доказателства по делото, СРС, в рамките на заявеното искане с молбата по чл. 127а СК съдът следва да разреши пътувания в определен период от време и/или до определени държави (виж *ТР № 1/2016 г. от 03.07.2017 г.*). Срокът на разрешението се определя от конкретните обстоятелства, но винаги при съобразяване възрастта на детето. (в този смисъл и Решение № 253 от 20.07.2015 г. по гр. д. № 7336 / 2014 г. на ВКС, IV ГО.) П. е на навършени 15 години.

Съдът намира, че заместването на съгласието следва да е за период до навършване на осемнадесет годишна възраст, а именно не повече от три месеца в календарната година.

По делото не се установи детето да има издаден паспорт, поради което и искането за издаване на международен паспорт е основателно.

С оглед обстоятелството, че П. е професионален състезател по борба и възможността да участва на състезания извън Република България, то намира че следва да допусне предварително изпълнение на решението.

Относно разноските за делото.

Разноски при спорна съдебна администрация, каквото е настоящото производство, не се дължат. Ето защо, съдът не следва да присъжда разноски на страните по правилото на чл. 78 ГПК. В този смисъл е и Определение №385/25.08.2015 по дело №3423/2015 на ВКС, ГК, I г.о.

Така мотивиран, Софийският районен съд, Трето гражданско отделение, 149^{-та} състав

РЕШИ:

ЗАМЕСТВА СЪГЛАСИЕТО на основание чл. 127а, ал.2 СК, на К. П. Г., ЕГН:***** за пътувания на детето му П. К. Г., ЕГН:***** извън територията на Република България в страни от Европейския съюз, Великобритания, Република Турция, Република Сърбия, Република Северна Македония, придружаван от неговата майка Е. Г. С. или упълномощено от нея лице за срок за срок до навършване на пълнолетие на детето, считано от влизане в сила на решението без ограничение на броя на пътуванията и за време общо не повече от три месеца в годината.

ЗАМЕСТВА СЪГЛАСИЕТО на основание чл. 45 ЗБЛД вр. чл. 127а, ал.2 СК на К. П. Г., ЕГН:***** за издаване на паспорт по ЗБЛД на П. К. Г., ЕГН:*****.

Допуска предварително изпълнение на съдебното решение, на основание чл. 127а, ал.4 СК.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____